TYGODNIK PARAFII ŚW. FLORIANA W BRWINOWIE

Florianus

nr 13 (239) rok VII
29.03.2026 r.

Święte Triduum Paschalne

W Parafii Św. Floriana w Brwinowie
2-5 kwietnia 2026

WIELKI CZWARTEK - 2 KWIETNIA
MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ - GODZ. 18.00
ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU W CIEMNICY PRZEZ CAŁĄ NOC

WIELKI PIĄTEK - 3 KWIETNIA
CIEMNA JUTRZNIA - GODZ. 8.00
KORONKA DO MILOSIERDZIA BOZEGO - GODZ. 15.00
LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ - GODZ. 18.00
ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU W GROBIE PAŃSKIM PRZEZ CALĄ NOC

WIELKA SOBOTA- 4 KWIETNIA
CIEMNA JUTRZNIA - GODZ. 8.00
ŚWIĘCENIE POKARMÓW - GODZ. 9.00 - 16.00
KORONKA DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO - GODZ. 15.00
WIGILIA PASCHALNA - GODZ. 20.00

WIELKA NIEDZIELA- 5 KWIETNIA
REZUREKCJA - GODZ. 6.00

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
http://swflorian.home.pl

Msze Święte w niedziele:
7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte w dni powszednie:
7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu we wtorki w godz. 8.30–18.00 oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:
informacje na str. 4

Tweet od papieża Leona XIV:

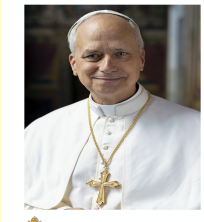

Z głębokim niepokojem wciąż śledzę sytuację na Bliskim Wschodzie, a także w innych regionach świata rozdzieranych przez wojnę i przemoc. Nie możemy pozostawać w milczeniu wobec cierpienia tak wielu bezbronnych ludzi, będących ofiarami tych konfliktów. To, co ich rani, rani całą ludzkość. Śmierć i ból powodowane przez te wojny są skandalem dla całej rodziny ludzkiej i wołaniem przed obliczem Boga!

Komentarz do Ewangelii

Jezus przychodzi do Jerozolimy w czasie Paschy, kiedy to zjeżdżają się pielgrzymi z całego kraju. Jego wjazd na osiołku ma głębokie znaczenie, ponieważ jest to symbol pokory i pokoju, w przeciwieństwie do triumfalnych wjazdów królów na koniach.

Wjazd Jezusa do Jerozolimy stawia pytanie, kim naprawdę jest Mesjasz. Czy przyjmujemy Go jako Króla, który przychodzi w pokoju, czy oczekujemy Go w chwale i potędze?

Wjazd Jezusa do Jerozolimy to nie tylko historyczne wydarzenie, ale również wezwanie do otwarcia naszych serc na Jego obecność. W tym czasie Wielkiego Tygodnia zaprasza nas do refleksji nad naszą wiarą i relacją z Nim. Jak możemy być bardziej otwarci na Jego przyjście w naszym życiu. **- ks. Mariusz**

Czytanie pierwsze

Iz 50, 4-7

Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i wiem, że nie doznam wstydu

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał pomóc strudzonemu krzepiącym słowem. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się nie cofnąłem.

Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mojej twarzy przed zniewagami i opluciem.

Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam.

Psalm

Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

Refren: Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?

Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, *
wykrzywiają wargi i potrząsają głowami:
«Zaufał Panu, niech go Pan wyzwoli, *
niech go ocali, jeśli go miłuje».

Sfora psów mnie opadła, *
otoczyła mnie zgraja złoczyńców.
Przebodli moje ręce i nogi, *
policzyć mogę wszystkie moje kości.

Dzielą między siebie moje szaty *
i los rzucają o moją suknię.
Ty zaś, Panie, nie stój z daleka, *
pomocy moja, śpiesz mi na ratunek.

Będę głosił swym braciom Twoje imię *
i będę Cię chwalił w zgromadzeniu wiernych:
«Chwalcie Pana, wy, którzy Go wielbicie, †
niech sławi Go całe potomstwo Jakuba, *
niech się Go lęka całe potomstwo Izraela».

Pozostańcie wierni dziedzictwu św. Jana Pawła II (część 6)

Dzięki uprzejmości naszego parafianina pana Krzysztofa Jarmula, należącego do Zakonu Rycerskiego Świętego Grobu w Jerozolimie, publikujemy wykład ks. kard. Roberta Saraha, byłego prefekta Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, który przybył do naszej Ojczyzny na zaproszenie Zakonu. Wykład wygłoszony został podczas konferencji zorganizowanej w Warszawie z okazji 1000 - lecia koronacji Bolesława Chrobrego, 11 września 2025 r.

Sens dobra wspólnego

Myśl chrześcijańska, szczególnie u Świętego Jana Pawła II, inaczej sytuuje relację osoby do społeczeństwa, zastanawiając się nad nieuchronną ich interakcją wokół podwójnego pytania: jakie podstawy i jakie działania służą dobru wspólnemu i sprawiedliwości?

Inaczej mówiąc, Bóg nie stworzył człowieka „samotnym", lecz jako istotę „społeczną", mężczyznę i kobietę (Rdz 1,27; 2,18-20.23), na obraz Trójcy Świętej złożonej z Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego, a więc relacyjnie. Człowiek, istniejąc w sobie, jest powołany do istnienia przez innych i dla innych: najlepszym sposobem samorealizacji jest dar z siebie, a nie uznanie się za silniejszego, zawłaszczając innych przez wojnę, a niekiedy przez rewolucje, które rujnują kraje i naruszają ludzką godność.

Sobór Watykański II przypomniał, że „zasadą bowiem, podmiotem i celem wszystkich instytucji społecznych jest i powinna być osoba ludzka", pokazując w ten sposób, że między jednym a drugim nie ma sprzeczności, lecz zachodzi współzależność. Różnorakiej logiki społecznej nie należy oczywiście mylić z partykularnymi interesami ludzkiej psychiki, przejawiającymi się niekiedy przez społeczne roszczenia sprzeczne z dobrem wspólnym i z prawem naturalnym. Kiedy władza polityczna ustępuje, rezygnując z tych zasad, niszczeje całe społeczeństwo, a także poszczególne osoby, które mogą zostać pociągnięte w taki czy inny upadek moralny.

Życie małżeńskie i rodzina

W wielu społeczeństwach zachodnich życie małżeńskie i rodzinne jest szargane przez prawo, kiedy świeccy prawodawcy narzucają sposoby życia niemożliwe do pogodzenia z sensem małżeństwa i rodzicielstwa. Jesteśmy bowiem świadkami legalizacji prawnej wszystkich form związków uczuciowych zgodnych z pragnieniami każdego, co rzadko bywają korzystne. Mit przelotności i natychmiastowości uczuć w przedziwny sposób miałby być źródłem praw sankcjonujących nietrwałość relacji.

Komplementarność mężczyzny i kobiety

Życie wciela się przez mężczyznę i kobietę, przy poszanowaniu powołania właściwego każdemu z nich. Święty Jan Paweł II pokazał, że chrześcijaństwo wspierało zasadniczą równość między mężczyzną a kobietą, i to bynajmniej nie w znaczeniu socjologizującego podobieństwa, które zaciemnia ich odmienność w imię egalitaryzmu społecznego. Egalitaryzm ten szerzy pogląd, że kobieta powinna robić dokładnie to samo, co robi mężczyzna. W niektórych okolicznościach jest to dopuszczalne, ale nie można tego rozciągać na wszystkie dziedziny. Ta wizja jest bowiem na dłuższą metę źródłem konfliktów i oddalenia się od siebie mężczyzny i kobiety oraz częściowo wyjaśnia, skąd się bierze ich trudność w angażowaniu się w małżeństwo: czy nie jest to sposób chronienia siebie pomieszaniem tożsamości?

Kompleks ten rozszerza się i powoduje skutki również w życiu kościelnym, kiedy chce się dublować funkcje duszpasterskie, do księdza koniecznie

Czytanie drugie

Flp 2, 6-11

Chrystus uniżył samego siebie, dlatego Bóg Go wywyższył

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian

Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi. A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem – ku chwale Boga Ojca.

Ewangelia

Mt 21, 1-11

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy się zbliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów, mówiąc im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie uwiązaną oślicę i przy niej źrebię. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie. A gdyby wam ktoś coś mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje i zaraz je odeśle”».

A stało się to, żeby się spełniło słowo Proroka: «Powiedzcie Córze Syjonu:
Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku,
źrebięciu oślicy».

Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. Tłum zaś ogromny słał swe płaszcze na drodze, a inni obcinali gałązki z drzew i stali nimi drogę. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno:

«Hosanna Synowi Dawida!
Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie!
Hosanna na wysokościach!»

Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?»
A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».

dołączając kobietę. Tak więc w niektórych diecezjach ordynariusz, mianując księdza wikariuszem generalnym, obok niego ustanawia w tej samej randze kobietę jako sekretarza generalnego diecezji. Jakże nie być świadomym, że pomieszanie płci, już aktywnie obecne w społeczeństwie, powoduje pomieszanie ról i funkcji nawet w Kościele? Czyż te decyzje nie są dziecinne i demagogiczne, gdyż umocowują się na współczesnych ideologiach i symbolicznych sprzecznościach?

Na przykład feministyczne żądania są błędne, gdy wymagają wyświęcania kobiet do diakonatu stałego i do prezbiteratu. Jan Paweł II w sposób ostateczny ogłosił, że Kościół nie może na to pozwolić, a Papież Franciszek również wypowiedział się w tym duchu, kiedy stwierdził: „Kobieta jest bardzo pomocna jako kobieta, nie jako sprawująca urząd” Kobiety pozostają w ramach misji świeckich, a nie w w ramach święceń różnego stopnia. Kapłaństwo nie jest prawem, a chrzest nie nadaje żadnych praw w tym kierunku. Kobiety zawsze umiały pełnić rolę animatorek w duszpasterstwie oraz nauczycielek wiary w katechezie i w rodzinie. Pod wieloma względami pełnią nieprzeliczone posługi pasterskie. W obecnym kontekście społecznym uważajmy, żeby ich nie idealizować i nie feminizować funkcji w Kościele ze szkodą dla jego symboliki.

Wykorzystywanie formuły św. Pawła o równości wszystkich ochrzczonych i wypaczanie jej znaczenia, żeby ją sprzęgnąć ze współczesnym niezróżnicowaniem mężczyzny i kobiety, jest dyskusyjne. Co mówi św. Paweł do Galatów, którzy często są ze sobą skonfliktowani? „Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie” (Ga 3,28). Święty Paweł stwierdza, że wszyscy jesteśmy równi w naszym synostwie Bożym dzięki Jezusowi, aby duchowo, a nie socjologicznie usytuować relacje i konflikty we wspólnocie chrześcijańskiej i porządkować je na mocy znamienia otrzymanego na chrzcie. Nie zwalnia nas to jednak z podejmowania różnych powołań i funkcji, kiedy w kapłaństwie władza i autorytet są przyjmowane „in persona Christi capitis” przez mężczyzn, to znaczy: rządy pasterskie, nauczanie i udzielanie sakramentów są powierzone tylko im, oni zaś mogą delegować niektóre misje świeckim, zgodnie z ich stanem. Święty Jan Paweł II mocno to podkreślił w adhortacji apostolskiej „Pastores dabo vobis”

Znaczenie kobiecości i odmienności płci

Pomieszanie płci współbrzmi z umniejszaniem odmienności płci i z feministycznym żądaniem zrównania kobiety z mężczyzną w swoistej walce o władzę, jednocześnie usuwając zmysł kobiecości: prokreacji i macierzyństwa, które są nierozerwalnie związane z kondycją kobiety. Wychwalanie aborcji, tak mocno przedstawianej jako „wartość”, że została wpisana do konstytucji jednego kraju, z niejednego powodu jest niepokojące, gdyż atakuje sam sens kobiecości. Pozwala kobietom zabijać swoje dzieci, stawać się strasznymi przestępczyniami. Czyż zabijanie dzieci nienarodzonych nie jest również znakiem tego, że życie ogranicza się do jednostkowego istnienia i jednostkowego pragnienia, i że naród już nie ma przyszłości? Zadziwiające, że w wielu krajach ubolewa się nad pogłębiającym się spadkiem przyrostu naturalnego1 bez świadomości, że gigantyczna propaganda antykoncepcji i aborcji przyczyniła się do obniżenia i zanegowania wartości dziecka nienarodzonego. W ten sposób dziecko, przyszłość rodzin i społeczeństw, stało się zawadą, kłopotem albo narzędziem służącym dorosłym i nie jest uznawane jako osoba. Święty Jan Paweł II w swoich katechezach (1979-1984) o wartości życia małżeńskiego i rodzinnego wykazał, że są one rdzeniem tego, co tworzy społeczeństwo i cywilizację. Powtórzmy, te instytucje nie są do dyspozycji władz świeckich, które mogłyby je zmieniać zależnie od różnych nurtów socjologicznych i subiektywnych roszczeń, ryzykując destabilizacją społeczeństwa, tak jak teraz pod wieloma względami to obserwujemy, gdy dopuszcza się „małżeństwa” osób tej samej płci. Powtórzmy: przemoc, jaka rozwija się w życiu społecznym, po części ma swoje źródło w problemach stwarzanych przez rodzinę, kiedy obyczaje ideologicznie narzucają jej irrealistyczną rekonstrukcję, nieobecność ojca i odrzucenie jego specyficznego autorytetu, przeniesienie go na rolę matki oraz pomieszanie tożsamości płciowych. Odmienność płci, na podstawie której powstaje społeczeństwo, między mężczyzną i kobietą, którzy jako jedyni tworzą parę, zawierają małżeństwo i zakładają rodzinę, należy wspierać i dowartościowywać. Tylko oni mogą nosić miano małżonka i małżonki, męża i żony2. Czyż nie wprowadza się do słownictwa czegoś, co w rzeczywistości nie ma żadnej treści? **- tłum. Agnieszka Kuryś**

OGŁOSZENIA PARAFIALNE – Niedziela Palmowa, 29 marca 2026 r.

1. Uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy przypomina nam, że to On jest Panem i Jemu należy się wszelka chwała. Zbawiciel przybywa, aby wypełnić wolę Ojca i dokonać dzieła naszego zbawienia. Rozpoczynamy Wielki Tydzień, w którym przeżywać będziemy Święte Triduum Paschalne. Tak zaplanujmy swoje obowiązki przedświąteczne, aby móc w pełni uczestniczyć w rozważaniu Tajemnicy Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa.
2. Dziś po Mszy wieczornej odbędzie się Wielkopostne Uwielbienie z rozważaniami Męki Pana Jezusa według bł. Katarzyny Emmerich. Uwielbienie poprowadzi Wspólnota Młodych „Ławica".
3. Również dziś ostatnie Gorzkie Żale z nauką pasyjną o godz. 17.30.
4. Ze spowiedzi możemy skorzystać do Wielkiej Środy. Spowiadać będziemy od godz. 17.30.
5. Porządek Triduum Paschalnego w naszej parafii:
Wielki Czwartek 2 kwietnia – Msza Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00
Wielki Piątek 3 kwietnia – Ciemna Jutrznia o godz. 8.00, Koronka do Bożego Miłosierdzia o godz. 15.00, Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00
Wielka Sobota 4 kwietnia – Ciemna Jutrznia o godz. 8.00, Koronka do Bożego Miłosierdzia o godz. 15.00, Wigilia Paschalna o godz. 20.00.
Wielka Niedziela 5 kwietnia – Rezurekcja o godz. 6.00
6. W Wielki Czwartek i w Wielki Piątek kościół będzie otwarty całą noc na adorację Pana Jezusa w Ciemnicy i Grobie Pańskim, której podejmą się wszystkie wspólnoty i grupy działające przy naszej parafii. Zachęcamy również wszystkich parafian do indywidualnej adoracji.
7. Święcenie pokarmów na stół wielkanocny odbędzie się w Wielką Sobotę w godz. 9.00-16.00. Następnie kościół będzie przygotowywany do Wigilii Paschalnej.
8. Zachęcamy do nabywania prasy katolickiej. W zakrystii są do nabycia: „Gość Niedzielny" i Tygodnik „Niedziela" oraz nowe czasopismo „Misyjne Drogi". .Z tyłu za ławkami wyłożony jest nowy numer „Florianusa".

W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszła
+ Irena Szachowska

Rozważanie na Niedzielę Palmową

W ramach duchowego przeżycia Wielkiego Postu, przez kolejne niedziele zapraszamy do rozważań ks. abp Józefa Górzyńskiego, pochodzącego z naszej Archidiecezji, obecnie Metropolity Warmińskiego.

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Prorok, to ktoś, kto wypowiada się w imieniu Boga. Aby uwiarygodnić misję proroka, słowom zazwyczaj towarzyszyły znaki. Część z nich miała charakter cudu i dzięki temu stawała się potwierdzeniem natchnionych słów. Jezus często przez pryzmat cudów, które czynił, był rozpoznawany jako prorok, jednak nie dostrzegano najważniejszego – że to ktoś o wiele większy, gdyż wypełniają się, co do Jego Osoby, wcześniejsze zapowiedzi proroków – znaki mesjańskie.

Wjeżdżając na osiołku do Jerozolimy, Pan Jezus zachował się inaczej niż zwykle. Nie wszedł jako jeden z rzeszy pielgrzymów, przybywających na Święto Paschy do Miasta Świętego, ale wjechał uroczyście wśród wiwatujących na Jego cześć tłumów. Z pewnością nie było to podyktowane chęcią zademonstrowania swojej popularności wśród ludu. Chodziło raczej o spełnienie słów mesjańskiej zapowiedzi proroka Zachariasza «Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy». Ta zapowiedź wskazywała nie tylko na samo wydarzenie, ale i na charakter nadchodzącego władcy: król, lecz jakiś niezwyczajny. Zamiast na dumnym, bojowym rumaku, zjawia się na zwierzęciu pospolitym, roboczym, symbolizującym pokorę i łagodność. Znamienne jest, że zachowano opis wypożyczenia osiołka: „Pan go potrzebuje i zaraz je odeśle". Jak wcześniej domy do zamieszkania, posiłki, łodzie – Jezus ze wszystkiego tego korzystał, choć nic nie posiadał na własność. Nawet potrzebując, o nic nie zabiegał na stałe, nic sobie nie przywłaszczał. Pan całego świata prosił człowieka o użyczenie czegoś z jego „posiadłości".

Wypełnienie zapowiedzi mesjańskiej dawało kolejną szansę rozpoznania w Jezusie Mesjasza znającym świetnie Pisma elitom Izraela. Jak wiemy, przywódcy Izraela z tej szansy nie skorzystali. Czuli się panami sytuacji mogącymi rozstrzygać o losach narodu, zapomnieli, że wiedza i władza zostały im powierzone, aby wsłuchiwali się w Boże znaki i podążali za nimi prowadząc pozostałych. To jest tragiczna zdrada Prawdy przez tych, którzy mieli wszystkie dane, aby pierwsi Jej blask rozpoznać. Boża Prawda ma jednak to do siebie, że do niczego człowieka nie zmusza: kto nie chce być pokorny może Jej zaprzeczać nawet wbrew oczywistości.

Dzisiejsza uroczystość wjazdu Jezusa do Jerozolimy ma w sobie niezwykły dramat. Zdarzenie na pozór radosne – triumfalny wjazd usłany płaszczami i gałązkami drzew, należne królowi okrzyki hosanna – bezpośrednio poprzedza wydarzenia męki i śmierci Jezusa. Ci sami ludzie, którzy śpiewają „Hosanna Synowi Dawida", za chwilę zakrzykną „ukrzyżuj Go!". Aż trudno w tym kontekście włączyć się w ten śpiew, bo symbolizuje on powierzchowne tylko i chwilowe opowiedzenie się po stronie Jezusa. Jak bezinteresowny jest Bóg w swej Miłości, gdy właśnie za takich ludzi: płytkich, słabych, podłych i zdrajców chce ponieść mękę i ofiarować swoje zbawienie! Kto jednak rozpozna siebie w tym gronie, ma szansę tego zbawienia zapragnąć i zwrócić się ku Jezusowi sercem. Tym, którzy pozostaną we własnej ocenie prawi i doskonali nie wyda się ono niezbędne. I tak, choć Jezus umiera za wszystkich, nie wszyscy z tego zechcą skorzystać. **– abp Józef Górzyński**

Redakcja: ks. Mariusz Białęcki z zespołem. Kontakt do redakcji: **florianustv@gmail.com**
Druk: MEGRAF Zakład wydawniczo-poligraficzny Krzysztof Burzec

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Floriana
ul. Biskupicka 2
05-840 Brwinów
http://swflorian.home.pl/
tel. 22 729 61 44
(czynny w godzinach pracy kancelarii)
e-mail:
florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)
Proboszcz
ks. Wojciech Jędrysiak
(dyżur we wtorki)
ks. Mariusz Białęcki
(dyżury w poniedziałki i środy)
ks. Dariusz Drozdek
(dyżur w czwartki)
ks. Wojciech Koszutski
(dyżur w piątki)
Rezydent:
Ks. Maciej Kurzawa
Pomoc duszpasterska:
ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:
od poniedziałku do piątku
w godz. **9–10** oraz **16.30–17.30**
W soboty w godz. **9–10**

Odwiedziny chorych
na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu
w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00
Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty działające przy parafii
Przyjaciele Oblubieńca
spotkania we wtorki o godz. 19.30
Żywy Różaniec i Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa
spotkania w I soboty miesiąca po Mszy Świętej o godz. 8.00
Kościół Domowy
spotkania kręgów w soboty ustalane z ks. Wojciechem
Wspólnota Młodych „Ławica"
spotkania w środy o godz. 19.00
Wspólnota Matki w Modlitwie
spotkania w środy o godz. 18.00
Chór i schola dziecięca
spotkania ustalane z p. Organistą
Ministranci i Lektorzy
zbiórki w soboty o godz. 10.00
Droga Neokatechumenalna
Liturgia słowa/pokutna wtorki o godz. 19.00
Eucharystia w soboty o godz. 19.00
Apostolat Maryjny Królowej Trzeciego Tysiąclecia
Parafialny Zespół Caritas

Nr konta bankowego parafii:
51-9291-0001-0097-6464-2000-0010